

Dosarul nr. 2ra-783/22
2-19183783-01-2ra-02062022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – C. Valah
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Mihaila, V. Sîrbu, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dmitri Manol, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Manol împotriva societății pe acțiuni „Moldtelecom” cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, anularea ordinului de concediere, încasarea compensației plăților salariale neprimite din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci, încasarea compensației suplimentare în schimbul restabilirii la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Dmitri Manol și s-a menținut hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Dmitri Manol,

constată:

La 18 noiembrie 2019, Dmitri Manol a depus la Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești, cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Moldtelecom” (în continuare SA „Moldtelecom”) cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, încasarea compensației plăților salariale neprimite din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că deținea funcția de șef al Sectorului de exploatare și instalări Comrat al SA „Moldtelecom” (în continuare SEI Comrat al SA „Moldtelecom”).

La 18 octombrie 2019, i s-a adus la cunoștință sub semnătură ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 al SA „Moldtelecom”, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră, pentru faptul că în perioada 01 ianuarie 2019 – 30 august 2019 a utilizat automobilul de serviciu de marcă și model Dacia Logan, cu n/î GGY 471, în afara orelor de lucru, în zilele

de odihnă și în alte scopuri ce nu țin de îndeplinirea sarcinilor de serviciu, precum și a transmis automobilul în folosință temporară altor salariați, fără coordonarea cu șefii ierarhic superiori și persoanele responsabile de exploatarea transportului autor, prin ce a adus un prejudiciu material SA „Moldtelecom” în sumă de 6 286,83 de lei.

Reclamantul a considerat ordinul de sancționare disciplinară ca fiind ilegal și neîntemeiat, or, pentru fiecare zi se elibera foia de parcurs, iar automobilul de marcă și model Dacia Logan, cu n/î GGY 471 era dotat cu sistem GPS, care înregistra toate deplasările automobilului și traseul parcurs de către acesta. Astfel, serviciul de securitate al SA „Moldtelecom” a avut posibilitatea să verifice deplasările automobilului, însă, nu a făcut acest fapt.

Mai mult ca atât, angajatorul nu a ținut cont de faptul că, prin nota de serviciu din 12 martie 2018, directorul general al SA „Moldtelecom”, Dan Mitriuc, i-a permis să parcheze acasă automobilul nominalizat. Iar, după ce în formă verbală a fost informat de către conducătorul nemijlocit al SEI SUD al SA „Moldtelecom”, Alexandru Benu, că nu i se permite să se deplaseze și să parcheze acasă transportul întreprinderii, a încetat să facă aceasta.

Reclamantul a menționat că nu a fost invitat la comisia privind aprecierea pagubei și nu i s-a adus la cunoștință în formă scrisă despre rezultatul anchetei de serviciu, or, conform Regulamentului, pentru orice deplasare cu automobilul în afara orelor de lucru trebuie să fie date explicații și urmează să fie achitate dublu. La caz, însă, acest fapt nu a fost îndeplinit. Respectiv, în cadrul anchetei trebuia să se țină cont de faptul că deplasările cu automobilul de marcă și model Dacia Logan, cu n/î GGY 471, din 15 iunie 2019, 06 iulie 2019, 27 iulie 2019, 28 iulie 2019, 03 august 2019 și 24 august 2019 au fost efectuate de colaboratorii SA „Moldtelecom” în scop de serviciu, care au contracte pentru exploatarea automobilului.

Dmitri Manol a remarcat că, în funcția de șef al SEI Comrat al SA „Moldtelecom”, avea în gestiunea sa 18 unități de transport, pentru care în fiecare zi elibera permisiunea de deplasare în raza Comrat întru executarea obligațiilor de serviciu, fără a coordona acest moment cu superiorii săi, deoarece aceasta este una din atribuțiile sale de serviciu ca responsabil pentru tot transportul SA „Moldtelecom” pe teritoriul Comratului.

Reclamantul Dmitri Manol a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea ordinului nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” emis de SA „Moldtelecom”, încasarea compensației plăților salariale neprimite din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci și încasarea de la SA „Moldtelecom” în beneficiul său a sumei de 100 000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, cauza a fost strămutată după competență la Judecătoria Chișinău (vol. I, f.d. 86 recto-verso).

La 24 februarie 2020, Dmitri Manol a depus la Judecătoria Comrat, sediul central, cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldtelecom” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea compensației plăților salariale neprimite din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci, încasarea compensației suplimentare în schimbul restabilirii la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 31 decembrie 2019, i s-a adus la cunoștință sub semnătură ordinul nr. 2617 din 30 decembrie 2019 „Cu privire la concediere”, prin care a fost eliberat din funcția de șef sector SEI Comrat al SA „Moldtelecom”, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) și art. 87 din Codul muncii.

Reclamantul a considerat ordinul de concediere ca fiind ilegal și neîntemeiat, deoarece această sancțiune disciplinară i-a fost aplicată în lipsa acordului organului sindical, deoarece potrivit procesului-verbal nr. 3 din 15 noiembrie 2019 al adunării sindicale (celula) Comrat a SA „Moldtelecom”, despre care a aflat întâmplător, pentru acordul la concedierea sa a fost doar un singur vot, zero voturi „contra” și 2 membri s-au „abținut” de la vot. Conform art. 135 alin. (6) din Codul administrativ, orice abținere de la votare se consideră ca vot exprimat „contra”.

În opinia reclamantului, angajatorul nu a ținut cont de explicațiile sale date în formă scrisă pe numele directorului general al SA „Moldtelecom”, prin care a informat că, la 04 septembrie 2019, a primit un apel la telefon de la primarul municipiului Comrat, care i-a comunicat că primăria începe lucrări funciare de construcție a drenajului pe str. Kiev și că este necesar să iasă la fața locului, iar la întrebarea sa dacă aceste lucrări au fost coordonate cu SA „Moldtelecom”, primarul a insistat ca anume el să vină la fața locului.

Dmitri Manol a explicat angajatorului că, atunci când a venit la fața locului pentru a verifica corectitudinea și exactitatea locului efectuării lucrărilor conform proiectului, a constatat că excavatorul deja efectua săpături. Astfel, a solicitat să-i fie prezentate proiectul lucrărilor și acordul pentru efectuarea lor, însă, actele solicitate nu i-au fost prezentate. Astfel, s-a stabilit că contractantul care a câștigat tenderul pentru efectuarea acestor lucrări nu a coordonat proiectul cu SA „Moldtelecom”.

Respectiv, a anunțat în forma verbală de mai multe ori primarul și arhitectul municipiului Comrat că toate proiectele pentru executarea acestor lucrări trebuie coordonate cu SA „Moldtelecom”.

Dmitri Manol a comunicat că beneficiarul, care executa lucrările în zona de protecție a rețelelor de comunicații electronice, a încălcat flagrant regulile de executare a lucrărilor de săpare și nu i-a informat în formă scrisă cu 3 zile înainte de a începe lucrările. La momentul când primarul municipiului Comrat l-a chemat la locul executării lucrărilor, acesta nu avea acordul în formă scrisă al SA „Moldtelecom” pentru efectuarea săpăturilor, ci doar i-a comunicat despre începerea lucrărilor, fapt ce contravine prevederilor ordinului nr. 62 din 19 februarie 2019 și dispoziției nr. 645-d din 11 aprilie 2016, care prevede că toate proiectele se execută centralizat cu SA „Moldtelecom”.

Reclamantul a menționat că în cazul în care contractantul ar fi executat lucrările conform Legii nr. 241/2007 și Hotărârii Guvernului nr. 284/2009, acest incident nu se întâmpla și dacă nu era implicat Primarul municipiului Comrat, atunci el chema poliția. Mai mult ca atât, în actul de constatare Primarul municipiului Comrat a indicat că primăria este de acord să recupereze prejudiciul cauzat, fapt invocat și în cadrul anchetei de serviciu nr. 12/330 din 04 noiembrie 2019.

Dmitri Manol a învederat că, deși în proiectul lucrărilor care urmau a fi efectuate era arătat și cablul existent, acesta nu a fost coordonat cu SA „Moldtelecom”, iar după producerea incidentului, Primarul municipiului

Comrat a venit la fața locului și a întreprins toate măsurile posibile pentru înlăturarea acestuia, fapt care poate fi confirmat de către inginerul Alexandru Cernega și lucrătorul de fire electrice Victor Topal, care au fost de serviciu în acea zi și au ieșit la fața locului.

În opinia reclamantului, angajatorul intenționat a efectuat ancheta de serviciu prin ordinul nr. 2371-c din 06 noiembrie 2019, în baza pretensei fapte că el, deținând funcția de șef de sector în perioada 2017-2019, de mai multe ori l-a implicat pe subalternul său Dmitrii Filev la lucrările agricole de sezon, de pe lângă sectorul casei. Însă, după ce s-a adresat la Procuratura UTA Găgăuzia cu plângerea nr. 2521 din 18 noiembrie 2019 privind tragerea la răspundere a lui Dmitrii Filev, ancheta de serviciu a fost încetată.

La 16 august 2019, Dmitri Manol a expediat prin poștă electronică conducătorului ierarhic o adresă electronică, prin care a solicitat crearea unei comisii pentru atestarea lui Dmitrii Filev, din motiv că acesta destabilizează lucrul în colectiv și îl destramă, însă, angajatorul a ignorat această cerere, iar în schimb a început acte de represiuni în privința sa.

Deopotrivă, reclamantul a notat că prin scrisoarea nr. 1-10-01/1903 din 05 februarie 2020 a șefului Serviciului juridic și reglementări al SA „Moldtelecom” i s-a comunicat că după concedierea sa a fost depistat neajunsul a 4 unități din fondurile principale. Însă, angajatorul nu a ținut cont de faptul că el nu poartă răspundere pentru aceste unități, deoarece a fost concediat la 31 decembrie 2019, iar în luna octombrie 2019 a fost efectuată inventarierea anuală pentru anul 2019, în urma căreia nu s-au stabilit neajunsuri sau lipsa bunurilor materiale. Mai mult ca atât, în ziua concedierii sale, la 31 decembrie 2019, nu a putut să predea bunurile materialele, deoarece i-a fost ridicată cartela de acces în clădirea SA „Moldtelecom”, iar în anul 2020, când a fost constatată lipsa cărorva bunuri materiale, el deja nu activa la SA „Moldtelecom”. La fel, în lunile martie-aprilie 2019 a fost efectuat un audit, în rezultatul căruia nu au fost emise careva prescripții referitor la bunurile ce se aflau în gestiunea sa.

Comisia, care a primit în anul 2020 bunurile materialele în lipsa lui Dmitri Manol, a efectuat controlul bunurilor materiale cu încălcări. Spre exemplu, pentru salariatul Petru Manol, înainte de a pleca în concediu pentru îngrijirea copilului, a fost scos din circulație material, iar când Dmitri Manol a depistat acest neajuns, pârâtul a trecut neajunsul dat la cheltuieli în luna octombrie 2019, în timpul inventarierii din 2019.

Reclamantul a invocat că toate procesele de lucru ce depindeau de el ca conducător al subdiviziunii Comrat au fost efectuate la nivel înalt și calitativ. Aproape în fiecare zi, din sectorul Comrat câte o brigadă se deplasa în ajutor în alte raioane, cum ar fi Cimișlia, Cantemir, Anenii-Noi.

Dmitri Manol a considerat că angajatorul a avut un comportament incorect față de el, fapt ce rezultă și din ordinul nr. 112-R din 15 mai 2017, prin care i-a fost majorat salariul de la 7 900 de lei la 9 300 de lei, iar subalternului său Valeri Chendighelean din contra fiindu-i majorat salariul de la 7 200 la 10 000 de lei.

Reclamantul a decelat că a lucrat la SA „Moldtelecom” aproximativ 24 de ani, a început de la ucenic, instalator, montator de cablu, electromecanic, șef de secție, șef de sector, la 20 iunie 2009 a absolvit Universitatea Tehnică din Moldova cu media de 7,92 și a susținut examenele de stat cu media 9, iar pentru

lucrarea de licență a fost apreciat cu nota 10, ulterior, în mai 2015, a fost apreciat cu titlul onorific „Maestru în Tehnologia Informației și Comunicații”.

În opinia reclamantului, conducerea SA „Moldtelecom” a început să-l persecute neîntemeiat din cauza cerințelor și propunerilor sale privind îmbunătățirea procesului de lucru.

Atitudinea înjositoare a angajatorului se demonstrează și prin faptul că sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare i-a fost aplicată în ajunul aniversării a 50 de ani, iar sancțiunea disciplinară concedierea i-a fost aplicată în ajunul Revelionului.

Succesiv, reclamantul a relevat că nu i-au fost aduse la cunoștință în scris materialele anchetei de serviciu nr. 12/330 din 04 noiembrie 2019, fapt care la fel atestă atitudinea părtinitoare a angajatorului față de dânsul, încălcându-i drepturile constituționale.

În acest sens reclamantul a învederat că, prin desfășurarea anchetei de serviciu și aplicării mustrării prin ordinul nr. 2063-c din 10 noiembrie 2019, SA „Moldtelecom” l-a înjosit și discreditat în fața electoratului din municipiul Comrat în ajunul alegerilor locale din 20 octombrie 2019, unde candida pentru funcția de consilier al municipiului Comrat. Dmitri Manol a considerat că prin aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aplicată la 10 octombrie 2019, în ajunul alegerilor locale, SA „Moldtelecom” i-a creat obstacole în campania electorală la funcția de consilier municipal pentru care candida.

La fel, acțiunile SA „Moldtelecom” i-au afectat grav sănătatea atât lui, cât și soției sale, deoarece pe parcurs a 3 luni de 3 ori s-a aflat în concediu medical, iar soția din cauza grijilor s-a îmbolnăvit de o boală oncologică.

Mai mult ca atât, fiul său, care de asemenea este angajat al SA „Moldtelecom”, din cauza prigonirilor față de reclamant, a fost sancționat disciplinar prin ordinul nr. 1574-c din 29 iunie 2017 pentru faptul că în ajunul celebrării nunții a absentat de la serviciu, deși acest fapt a fost coordonat cu conducătorul nemijlocit, Valeri Chendighelean, iar pentru această zi de muncă fiul său a lucrat într-o zi de odihnă.

În opinia reclamantului, pentru aceste suferințe morale, SA „Moldtelecom” trebuie să-i achite o compensație în sumă de 1 000 000 de lei.

Reclamantul Dmitri Manol a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea ordinului nr. 2617-c din 30 decembrie 2019 „Cu privire la concediere” emis de SA „Moldtelecom”, încasarea din contul SA „Moldtelecom” în beneficiul său a compensației plăților salariale neprimite, inclusiv a adaosurilor și premiilor, din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci, precum și a sume de 1 000 000 de lei în contul reparării prejudiciului moral.

Prin încheierea din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul central, s-a strămutat cauza civilă nr. 2-148/20, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Manol împotriva SA „Moldtelecom” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea compensației plăților salariale neprimite din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci și repararea prejudiciului moral, la Judecătoria Chișinău pentru examinarea chestiunii cu privire la posibilitatea conexării acesteia cu cauza civilă nr. 2-2525/20, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Manol împotriva SA „Moldtelecom” cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, încasarea compensației

plăților salariale neprimite din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci și repararea prejudiciului moral (vol. II, f.d. 238 recto-verso).

Prin încheierea din 10 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, aceste două cauze intentate la cererile de chemare în judecată depuse de Dmitri Manol împotriva SA „Moldtelecom” au fost conexate într-un singur proces judiciar pentru examinare concomitent (vol. III, f.d. 42).

În pledoarii, reclamantul Dmitri Manol a solicitat admiterea pretențiilor din cele două acțiuni conexe și a anula ca fiind ilegale ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” emis de SA „Moldtelecom”, a încasa din contul SA „Moldtelecom” în beneficiul său compensația plăților salariale neprimite ca efect al ordinului nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 în mărime de 26 732 de lei (19 943,17 lei + 6 788,54 de lei) și suma de 100 000 de lei cu titlu de compensație a prejudiciului moral; a anula ca ilegal ordinul nr. 2617-c din 30 decembrie 2019 „Cu privire la concediere” emis de SA „Moldtelecom”, a încasa din contul SA „Moldtelecom” în beneficiul său compensația plăților salariale neprimite (cu toate adausurile și premii) din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci în sumă de 190 158,88 de lei, suma de 1 00 000 de lei cu titlu de compensație a prejudiciului moral, precum și a înlocui restabilirea la locul de muncă cu încasarea unei compensații suplimentare în mărime de 10 salarii medii, ceea ce constituie 167 786,90 de lei. În total pe ambele capete de cerere reclamantul a solicitat încasarea compensației plăților salariale neprimite din motivul privării ilegale de posibilitatea de a munci în sumă de 384 676,78 de lei, suma de 1 100 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, a unei compensații în schimbul restabilirii la locul de muncă în mărime de 167 786,90 de lei și a sumei de 6 000 MDL cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-au admis parțial pretențiile lui Dmitri Manol.

S-a anulat parțial ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” emis de SA „Moldtelecom” în privința lui Dmitri Manol, în partea punctului nr. 3 din ordin, prin care s-a dispus efectuarea reținerilor din salariul lui Dmitri Manol pentru recuperarea prejudiciului material în sumă de 6 284,83 de lei.

S-a încasat de la SA „Moldtelecom” în beneficiul lui Dmitri Manol suma de 6 284,83 de lei, cu titlu de rețineri din salariu dispuse prin ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” emis de SA „Moldtelecom” în privința lui Dmitri Manol.

În rest, pretențiile lui Dmitri Manol s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat de la SA „Moldtelecom” în beneficiul statului cheltuielile aferente judecării cauzei suportate de instanță cu titlu de taxă de stat în cuantum de 188,54 de lei, de care reclamantul este scutit prin efectul legii (vol.III, f.d. 63, 69-84).

La 11 ianuarie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Dmitri Manol, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de apel împotriva hotărârii din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. III, f.d. 66-67, 68, recto-verso).

Prin decizia din 02 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Dmitri Manol și s-a menținut hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. III, f.d. 153, 154-184).

În consolidarea soluțiilor instanțele inferioare au reținut că ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” a fost emis de către SA „Moldtelecom” cu respectarea termenilor legali și procedurii de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de „mustrare aspră”, or, la această concluzie s-a ajuns în baza probelor acumulate la materialele cauzei, din care rezultă că, la 11 septembrie 2019, în temeiul prevederilor art. 208 alin. (2) din Codul muncii și notei informative din 09 septembrie 2019 a Serviciului Securitate, reieșind din bănuiala exploatării automobilului de serviciu de marcă și model Dacia Logan, cu n/î GGY 471, contrar prevederilor regulilor interne, SA „Moldtelecom” a efectuat o anchetă de serviciu, inițiată în temeiul ordinului nr. 594 din 11 septembrie 2019, care a durat până la 08 octombrie 2019, respectiv, fiind respectat termenul de o lună prevăzut prin art. 208 alin. (2) din Codul muncii.

Instanțele inferioare au constatat că, prin încheierea nr. 12/303 din 07 octombrie 2019 privind rezultatele anchetei de serviciu cu privire la neconformitățile stabilite la exploatarea unității de transport Dacia Logan, cu n/î GGY 471, aprobată la 08 octombrie 2019, a fost stabilit faptul că, în perioada 01 ianuarie 2019 – 30 august 2019, Dmitri Manol a folosit această unitate de transport de serviciu în afara orelor de muncă, în zilele de odihnă și în scopuri ce nu țin de îndeplinirea sarcinilor de serviciu, fapt ce constituie abatere disciplinară. Astfel, în rezultatul anchetei de serviciu, s-a propus aplicarea sancțiunii disciplinare „mustrare aspră” în privința lui Dmitri Manol.

Instanțele inferioare au notat că ordinul nr. 594 din 11 septembrie 2019 privind inițierea și efectuarea anchetei de serviciu și crearea comisiei cu componență nominală nu a fost contestat de către Dmitri Manol, fapt ce presupune că acesta nu a avut obiecții referitor la componența comisiei de anchetă, iar la 10 octombrie 2019, în termenul de nu mai mult de o lună din ziua constatării abaterii disciplinare, prevăzut la art. 209 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul a emis ordinul nr. 2063-c „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”.

Referitor la fondul abaterii disciplinare și justificarea sancțiunii disciplinare din 10 octombrie 2019, instanțele inferioare au constatat că, în contradicție cu prevederile contractului nr. 44 din 02 februarie 2018 și Fișei de post din 21 mai 2018, în perioada din 01 ianuarie 2019 – 11 august 2019, Dmitri Manol a folosit automobilul încredințat, de marcă și model Dacia Logan, cu n/î GGY 471, în zilele de odihnă în alte scopuri decât cele de serviciu, fapt confirmat și prin foile de parcurs, anexate la materialele cauzei, care conțin date despre seria și numărul de înregistrare a foilor de parcurs, data emiterii acestora, modelul automobilului, data și ora plecării, data și ora sosirii, kilometrajul la plecare și sosire, marca și consumul combustibilului. La fel, faptul folosirii automobilului în zilele de odihnă se confirmă și prin semnăturile personale ale lui Dmitri Manol aplicate pe foile de parcurs, anexate la materialele cauzei. Ba mai mult ca atât, prin explicațiile scrise din 24 septembrie 2019, prezentate în cadrul anchetei de serviciu, Dmitri Manol a recunoscut că a utilizat automobilul de serviciu în zilele

prenotate în ancheta de serviciu, în alte scopuri decât cele stabilite prin contractul încheiat între părți cu nr. 44 din 02 februarie 2018.

Instanțele inferioare au apreciat ca neîntemeiat argumentul lui Dmitri Manol, precum că administrația SA „Moldtelecom” a aplicat rezoluția „Accept” pe cererea sa prin care a solicitat permisiunea de a parca automobilul de marcă și model Dacia Logan, cu n/î GGY 471, după orele de muncă, în curtea sa. Or, proba dată nu acoperă situația de utilizare a automobilului în afara orelor de muncă și în zilele de odihnă în alte scopuri decât cele de serviciu, adică în scopuri personale.

În privința categoriei sancțiunii disciplinare aplicate prin ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019, instanțele inferioare au remarcat că sancțiunile disciplinare de la cea mai ușoară la cea mai gravă, în funcție de abatere, sunt stabilite la art. 206 din Codul muncii, iar folosirea în scopuri personale a bunurilor angajatorului fără acordul în scris al acestuia, este o abatere atribuită la categoria încălcărilor grave a obligațiilor de muncă, conform art. 211¹ lit. d) din Codul muncii. Prin urmare, sancțiunea aplicată lui Dmitri Manol sub formă de „muștrare aspră” este proporțională gravității abaterii comise, reieșind din circumstanțele și probele reținute.

În această ordine de idei, instanțele inferioare au conchis că ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, este neîntemeiat și urmează a fi anulat doar în partea pct. 3 al acestuia, prin care s-a dispus efectuarea reținerilor din salariul lui Dmitri Manol pentru recuperarea prejudiciului material în sumă de 6 284,83 de lei.

Referitor la aplicarea sancțiunii disciplinare „concediere”, instanțele inferioare au reținut că, la 09 octombrie 2019, în temeiul prevederilor art. 208 alin. (2) din Codul muncii și actului de stabilire a deteriorării componentelor rețelei de comunicații electronice din 16 septembrie 2019, SA „Moldtelecom” a emis ordinul nr. 687 privind efectuarea anchetei de serviciu pe faptul deteriorării a trei cabluri de telecom în municipiul Comrat.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 208 alin. (2) din Codul muncii, ancheta de serviciu s-a desfășurat în termen de nu mai mult de o lună, pe parcursul căreia au fost prezentate explicații de către Dmitri Manol, iar la încheierea anchetei, la 04 noiembrie 2019, s-a constatat faptul încălcării de către Dmitri Manol în data de 16 septembrie 2019 a regulamentelor interne privind modul de coordonare și supraveghere a lucrărilor în zona de protecție a rețelelor de comunicații electronice, fapt ce a dus la deteriorarea a trei cabluri de telecom de tip FO-144, FO-96 și FO-24, fiindu-i cauzat SA „Moldtelecom” un prejudiciu material considerabil.

Instanțele inferioare au reținut că, în urma efectuării anchetei de servicii și în baza faptelor constatate în cadrul acesteia, SA „Moldtelecom” a emis la 30 decembrie 2019, cu respectarea prevederilor art. 209 din Codul muncii, ordinul nr. 2617-c „Cu privire la concediere” prin care Dmitri Manol a fost concediat în următoarea zi – 31 decembrie 2019, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, pentru încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă.

Referitor la fondul încălcării comise și justificarea sancțiunii de concediere, instanțele inferioare au observat că potrivit actului nr. 288-D din 16 septembrie 2019, semnat de arhitectul municipiului Comrat, Oleg Colciu, reprezentantul gospodăriei comunale, Alexandru Taușanji, șeful SEI Sud al SA „Moldtelecom”,

Alexandru Benu și specialistul Serviciului Securitate al SA „Moldtelecom”, Valeriu Cașcaval, la 16 septembrie 2019, în timpul construcției rețelei de drenaj din municipiul Comrat, au fost deteriorate cablurile subterane de comunicații electronice ale SA „Moldtelecom”. Astfel, în legătură cu deteriorarea acestora, specialiștii SA „Moldtelecom” în termen de circa 36 de ore au efectuat lucrări de restabilire a funcționalității liniei de comunicații electronice prin înlocuirea cablurilor deteriorate, iar conform calculului cheltuielile de lichidare a deranjamentului pe linia de telecom fibre-optice din municipiul Comrat au constituit 18 939,78 de lei.

Instanțele inferioare au remarcat că, în lipsa unei coordonări a proiectului de execuție cu furnizorul de servicii comunicații electronice, Dmitri Manol nu a luat măsuri de stopare a lucrărilor în zona de protecție a comunicațiilor electronice, deși era obligat potrivit atribuțiilor de serviciu, iar după depistarea faptului rupturii cablurilor de telecom nu a sesizat poliția și nici administrația SA „Moldtelecom” în scop de luare a măsurilor de documentare a cazului la fața locului, precum și restabilire rapidă a funcționalității rețelei de comunicații electronice. Or, potrivit prevederilor Fișei de post din 21 mai 2018, Modelului procesului de afaceri A12.7 „Supravegherea zonelor de protecție a rețelelor de comunicații electronice”, aprobat prin ordinul SA „Moldtelecom” nr. 423 din 04 iulie 2019, elaborat în vederea protecției rețelelor, Modelului procesului de afaceri A8.2 „Eliberarea condițiilor tehnice și coordonare a proiectelor (MP02-09-03)”, aprobat prin ordinul SA „Moldtelecom” nr. 62 din 19 februarie 2019 și Instrucțiunii cu privire la gestionarea prejudiciilor generate de furturi și deteriorări ale elementelor de rețea, aprobată prin ordinul SA „Moldtelecom” nr. 64 din 22 februarie 2019, la 16 septembrie 2019, Dmitri Manol, fiind persoană responsabilă și de conducere în SEI Comrat și dispunând de informație privind planificarea unor lucrări de terasament în zona de protecție a rețelei de comunicații electronice în municipiul Comrat, la intersecția str. Cotovschi și str. Pobedî, urma să întreprindă: organizarea primirii schemelor de amplasare a rețelelor de telecom; organizarea primirii echipamentului și materialelor necesare pentru aprecierea și marcarea pe teren a traseelor de pozare a rețelelor subterane de telecom; verificarea existenței coordonării lucrărilor de terasament cu SA „Moldtelecom”; stoparea lucrărilor de terasament în zona de protecție a cablurilor de telecom; înaintarea unei prescripții Primăriei municipiului Comrat; informarea Primăriei municipiului Comrat despre impactul financiar pe care îl poate suporta dacă deteriorează cablul de telecom; explicarea responsabilităților pe care o poartă mecanizatorul în timpul lucrărilor în zona de protecție a rețelelor de telecom; informarea administrației SA „Moldtelecom” și sesizarea Inspectoratului de Poliție Comrat privind deteriorarea cablurilor de telecom; întocmirea unui proces-verbal cu privire la stabilirea deteriorării componentelor rețelei de comunicații electronice, acțiuni care nu au fost întreprinse de către acesta. Ba chiar dimpotrivă, Dmitri Manol a informat reprezentantul Primăriei municipiului Comrat, Oleg Calciu, despre lipsa cărorva rețele de telecom în zona lucrărilor de terasament planificate, care a generat pornirea lucrărilor de terasament și ca urmare deteriorarea a trei cabluri de tip FO.

În aceste circumstanțe, s-a ajuns la concluzia că angajatorul corect a constatat că Dmitri Manol nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile de serviciu ce îi revin în virtutea funcției, fapt ce a dus în rezultat la deteriorarea cablurilor de

telecom, sistarea temporară a serviciilor de telecom în localitate, circumstanțe ce condiționează tragerea la răspundere disciplinară a acestuia.

Finalmente, instanțele inferioare au conchis că, reieșind din circumstanțele și probele administrate la caz, angajatorul just a constatat că Dmitri Manol a încălcat repetat pe parcursul unui an disciplina muncii și întemeiat a aplicat față de acesta sancțiunea disciplinară sub formă de concediere, conform art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii.

La 18 mai 2022, Dmitri Manol, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a declarat recurs împotriva deciziei din 02 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și casarea parțială a hotărârii din 23 decembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în partea pretențiilor respinse, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admise integral pretențiile sale. Suplimentar, recurentul a solicitat încasarea din contul SA „Moldtelecom” în beneficiul său a sumei de 10 000 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în procedura de recurs (vol. III, f.d. 190-193).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele faptice ale cauzei și a transpus unele constatări și concluzii ale instanțelor inferioare.

Suplimentar, recurentul a invocat că instanțele inferioare eronat au considerat ca legal ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019, prin care s-a constatat că Dmitri Manol a comis numeroase abateri în perioada 01 ianuarie 2019 – 30 august 2019. Or, deși, este acuzat de săvârșirea a numeroase abateri disciplinare, angajatorul nu a constatat cert data/zilele concrete în care se presupune că aceste abateri au fost săvârșite, ci s-a limitat la indicarea perioadei. Astfel, angajatorul nu a identificat fiecare presupusă faptă ilicită săvârșită de Manol Dmitri și nu a indicat în mod cert data săvârșirii presupuselor fapte ilicite.

În opinia recurentului, reieșind din aceste circumstanțe nu a fost respectat dreptul său la apărare și a fost aplicată greșit legea, deoarece nu e posibil de determinat dacă se respectă termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare în decurs de 6 luni de la săvârșirea abaterii disciplinare. Mai mult ca atât, din conținutul ordinului nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 nu este clar ce norme de drept au fost încălcate de către Dmitri Manol, care ar atrage răspunderea disciplinară a acestuia. Astfel, instanțele inferioare nu au constatat dacă Dmitri Manol a admis ori nu aceste abateri disciplinare, iar prin menținerea ordinului nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 209 din Codul muncii.

Succesiv, recurentul a considerat că, la menținerea ordinului nr. 2617-c din 30 decembrie 2019, instanțele inferioare au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii.

Recurentul a notat că, în sensul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, se poate vorbi despre faptul că salariatul a încălcat disciplina muncii doar în cazul în care este emis un ordin în acest sens, care este actul în care se identifică abaterea disciplinară și se indică norma de drept încălcată. Respectiv, prezența unei încălcări repetate pe parcursul unui an a disciplinei muncii poate exista doar în cazul în care sunt emise două ordine de sancționare disciplinară a salariatului pe parcursul unui an.

În speță, însă, pe parcursul anului 2019 în privința lui Dmitri Manol a fost emis doar ordinul nr. 2063-c din 10 octombrie 2019 „Cu privire la aplicarea

sanctiunii disciplinare”. Astfel, pentru ca angajatorul să fi avut un temei legal să aplice prevederile art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii și să-l concedieze în baza acestui temei, până la emiterea ordinului nr. 2617-c din 30 decembrie 2019 „Cu privire la concediere”, trebuia să mai existe un alt ordin de sancționare disciplinară a sa. Prin urmare, în condițiile speței, nu există o încălcare repetată pe parcursul unui an a disciplinei de muncă din partea sa, iar pe cale de consecință concedierea sa în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii este ilegală.

Finalmente, recurentul a menționat că decizia motivată a Curții de Apel Chișinău nu i-a fost comunicată și a luat cunoștință cu conținutul acesteia abia la 02 aprilie 2022, când a semnat contractul cu avocatul Liliana Bînzari.

Prin referința depusă prin intermediul oficiului poștal la 24 iunie 2022, intimata SA „Moldtelecom” a solicitat declararea recursului lui Dmitri Manol împotriva deciziei din 02 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind inadmisibil, în temeiul art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 02 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Pononyov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 02 februarie 2022. Potrivit extrasului din poșta electronică cu adresa „doina.sechiras@justice.md”, copia deciziei motivate din 02 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurentului, avocatului Valeriu Isiumbeli, în mod electronic la 24 martie 2022 (vol. III, f.d. 185).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 18 mai 2022 (vol. III, f.d. 190).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Dmitri Manol, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, rezultă că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei și transpunerea unor concluzii ale instanței de apel.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea

recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Dmitri Manol, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Dmitri Manol, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Dmitri Manol a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „*Levages Prestations Services*” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher v. Cehia*, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și

procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dmitri Manol, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, împotriva deciziei din 02 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dmitri Manol, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, împotriva deciziei din 02 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas